

EZECHIËL

Kern

Ezechiël, een werkloze priester in ballingschap (want er is geen tempel in Babylon), wordt tot profeet geroepen. Hij spiegelt het volk in woorden en symbolische handelingen de ontrouw van Jeruzalem voor. En zet daartegenover de trouw en de genade van God. Wel 65 keer zegt God door Ezechiël tegen Jeruzalem en tegen de volken rondom: 'Je zult weten dat Ik de Heer ben!'. Hij laat niet los wat zijn hand begonnen is.

Opbouw

Ezechiël is in drie blokken te verdelen:

hoofdstukken 1-24	de zonden van Jeruzalem
hoofdstukken 25-32	de volken rondom Jeruzalem
hoofdstukken 33-48	het herstel van Jeruzalem (na de val van Jeruzalem in 33 gaat Ezechiël troosten)

De drie delen grijpen in elkaar. Het eerste en tweede blok:

<u>zonden van Jeruzalem (1-24)</u>	<u>volken rondom Jeruzalem (25-32)</u>
God sterkt zijn hand uit (6,14,16)	God strekt zijn hand uit (25,35)
Gods net over Juda's koning (12,17)	Gods net over Egyptes koning (32)
Gods woede over Israel (5,7,14,21,22,31)	Gods woede over de volken (30)

Ook het eerste en derde blok grijpen in elkaar:

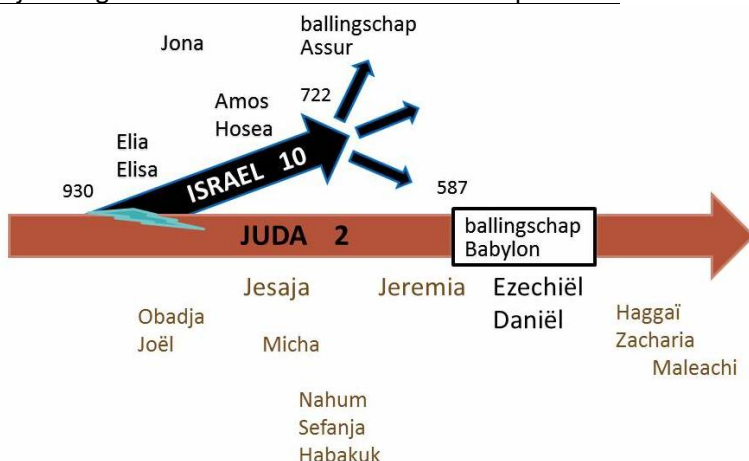
<u>zonden van Jeruzalem (1-24)</u>	<u>herstel van Jeruzalem (33-48)</u>
woede uitgestort (5)	Geest uitgestort (39)
dreiging tegen de bergen (6)	beloften voor de bergen (36)
verontreiniging tempel (8)	nieuwe tempel (40-43)
Gods glorie weg (10)	Gods glorie terug (43)
verbond verbroken (16)	verbond hersteld (37)
slechte leiders (22)	de goede Herder (33-34)

Kerntekst

Ondanks de ontrouw van Jeruzalem en de volken, blijft God trouw. Hij is heel streng en rechtvaardig, maar ook heel genadig. Zijn straf (de ballingschap in Ezechiëls tijd) is geen doel, maar een middel: "Zeg tegen hen: 'Zo waar Ik leef - spreekt God, de HEER -, de dood van een slecht mens geeft Me geen vreugde, Ik wil dat hij een andere weg inslaat en in leven blijft. Kom toch terug van de heilloze weg die jullie zijn ingeslagen, keer om, want waarom zouden jullie sterven, volk van Israel?'" (33:11) Het hele boek ademt het doel dat God met de mensen heeft: Leef!

Uitgelicht

Tijdbalk geschiedenis Israel en Juda met de profeten

Roeping van Ezechiël

Ezechiël is een priester zonder werk. Hij is met het volk mee in ballingschap naar Babylon gevoerd. De tempel staat in Jeruzalem. Ook de koning zit in ballingschap en heeft geen zeggenschap meer over het volk. God spreekt soms door profeten, soms door koningen, soms door priesters. Dat verschuift steeds. Jezus is profeet, koning en priester tegelijk.

God roept de priester Ezechiël tot profeet in het land van Babylon: 'Het woord van de Heer kwam tot de priester Ezechiël, in het land van de Babyloniërs. Dit is wat ik zag. Ik zag vier wezens en op de grond naast elk wezen een soort wiel. En ze gingen alle vier recht vooruit. Ze gingen *waarheen de Geest het wilde*, zonder hun lichaam te draaien. De wielen konden *elke kant op* gaan. Ze hoefden zich niet om te keren als ze *een andere kant op* gingen. Zo zag ik de stralende aanwezigheid van de Heer. Toen ik die zag, viel ik op de grond neer. En ik hoorde Hem tegen mij spreken.' (1:3,4,15,12,17,28) De vier wezens (met gezicht van mens, leeuw, stier, arend) verwijzen naar Jezus. Wat opvalt is de beweeglijkheid: 'Waarheen de Geest het wilde'. God is niet gebonden aan een plaats, aan de tempel.

Mensenkind

God spreekt Ezechiël aan met Mensenkind (bijv. 2:3-6). Net als Jezus. Hij hoort bij de mensen, maar geeft de woorden van God door. 'Ze zullen weten dat er een profeet in hun midden is geweest'. (2:6)

In de Geest

Meerdere keren staat er van Ezechiël dat hij in de Geest Jeruzalem ziet of opgetild wordt door de Geest. Evenals Filippus die door de Geest naar de kamerling wordt gebracht. Ezechiël is het boek in het OT waarin de Geest het meest voorkomt.

Symbolische handelingen

Ezechiël moet door allerlei handelingen uitbeelden wat de ontrouw van het volk doet met God en hoe het volk zou moeten reageren. De moeilijkste symbolische handeling is voor Ezechiël dat hij niet mag rouwen om het verlies van zijn vrouw (symbool voor het verlies van Jeruzalem, Ez. 24). Hij wil het volk tot verootmoediging brengen en duidelijk maken dat God nu eenmaal doet wat Hij zegt, dat God groter is dan Jeruzalem en de tempel en dat God niet loslaat wat Hij begon. Geen rouw, ondanks de pijn, maar verootmoediging. Eén van de kernwerkwoorden in Ezechiël is schamen.

De naam van God

'Dit zegt God de Heer: Ik zal ingrijpen, volk van Israël – niet omwille van jou, maar omwille van mijn heilige Naam, die je ontwijfd hebt bij de volken waar je gekomen bent.' (36:22) Dit is een aanklacht en een belofte tegelijk. Zijn naam Jahweh staat ergens voor ('Ik ben er', 'Je kunt op Mij aan') en dat moet weer duidelijk worden, voor Israel en alle volken. Hij onttrekt zich aan de kwalijke praktijken in de tempel van Jeruzalem. Zijn Naam moet gezuiverd worden en zijn liefde beantwoord. Omdat zijn volk aan zijn Naam verbonden is, moet ook zijn volk gezuiverd worden.

Niet alleen Jeruzalem

'Toch zal Ik hun lot ten goede keren, het lot van Sodom en haar dochters en dat van Samaria en haar dochters, en ook jouw lot, Jeruzalem, zal Ik ten goede keren.' (16:53) Gods genade reikt voorbij de dood: leven, dat is het doel dat God met de mensen heeft. Dit zien we o.a. ook in de Dode Zee die verandert in levend water (47), in de dode beenderen die weer levend worden (37).

Opgemerkt

In 40-47 wordt tot in detail beschreven hoe de nieuwe tempel eruit ziet. De teksten doen denken aan Genesis 1,2 en aan Openbaring 21,22. Sommige joden en theologen verwachten op basis van dit bijbelgedeelte nog een herbouw van de tempel in Jeruzalem.